

ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ
Тернопільської області
Справа 182
P-3567

Архів з бідою
Чортківсько-Беретанська округа ОУНР

ПАПКА

для 182

паперів

Інформаційно-визвольний
матеріал „Мілітаризм
Болшевицького імперіалізму“ (1948р.)
Машинотис

20 р.

Крайні дати: 1948р.

Кількість документів: 1

Кількість аркушів: 17 11

Зверігати: постійно

ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ 6
Тернопільської області
P-3567 1 182
Справа

A.

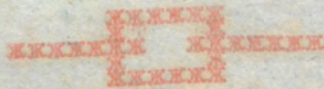
1

МІЛІТАРИЗМ
БОЛЬШЕВИЦЬКОГО ІМПЕРІАЛІЗМУ

Воля народам! Воля людині!
За Українську Самостійну
Соборну Державу!



БОЛЬШЕВИЦЬКОГО ІМПЕРІАЛІЗМУ



1 9 4 8

МІЛІТАРИЗМ БОЛЬШЕВИЦЬКОГО ІМПЕРІАЛІЗМУ

Завданням цієї теми - познакомити читачів з воєнними приготуваннями кремлівських червоних імперіалістів взагалі, а зокрема з їх розбудовою Червоної Армії. Ча цікавить нас не лише, як основний фактор сили СРСР, не лише, як основна підпора і знаряддя імперіалістичної політики Сталіна, але і як найвразніше відзеркалення всіх змін, які заходять у внутрішньому житті СРСР. Армія, індустрія - дуже тісно зв'язана з панівним режимом, його близькою і дальшою політикою, в якій, як в найточнішому барометрі, видно всі намагання цієї політики, її прямування деінде стає банно масковані.

І. Розвиток Червоної Армії і її організація

Щоб встановити розвіткові тенденції Ча, треба розглянути її історичний розвиток взагалі.

Історичний розвиток

Питання збройної сили, збройної боротьби, ніколи не було більшовикам чуже. Протиположно, вони проривали йому багато уваги. Це впливало на їх погляд на соціалістичну революцію взагалі. Ленін постійно підкреслював, що повалення одного ладу й замінення його другим може досягатися лише "шляхом масилля", шляхом "жорстоких схваток пролетаріату з буржуазією". Всі робітничі демонстрації ще задовго до революції не мали нічого спільного з демонстраціями пацифістів - це були демонстрації людей, які лише ждали на відповідний час, щоб зброєю розправитися зі своїм класовим ворогом. Ці "воєнні настрої" у відношенні до буржуазії серед робітників не шкодили більшовикам вести назовні пропаганду проти війни, проти армії.

Практично питання збройної сили більшовики почали розв'язувати в період революції 1917 р.

Першими збройними відділами большевиків була "Червона Гвардія". Це були відділи озброєних робітників, робітничі "бойвки". Вони відіграли також важну роль, як основне ядро, довкруги якого організувалися збройні робітничі маси в дні жовтневої революції. В часі жовтневого большевицького перевороту на їх сторону перейшло багато зрєвольтованих частин і відділів царської армії.

Закхопивши владу, большевики, щоб її вдержати, мусіли опертися в якусь силу. В 1917 р. утворився ЧК (Чрезвычайная Комісія) ослаблена своїм нечуванним терором над населенням і мордами. Чака разом з "Червоною Гвардією" та зрєвольтованими частинами царської армії були першою збройною опорою большевицького імперіалізму. "Червона Гвардія", "Червона Гвардія", зрєвольтовані частини царської армії стали основою Червоної Армії.

Вкінці січня 1918 р. Ленін, як голова РНК, підписує декрет про утворення ЧА та флоту на принципі добровільності. За день народження ЧА (Робітничо-Селянська Червона Армія - РСЧА, Рабоче-Крестьянская Красная Армия - РККА) вважають большевики день 28 лютого 1918-го, день відбору німецьких військ під Варшвою і Псковом їх марш на Петроград. В липні 1918 р. Всесоюзний 3-й з'їзд Советів проголошує обов'язкову мобілізацію в ЧА всіх трудящих. Рівночасно використати всіх військових спеціалістів з царської армії та впроваджуються інституція "Воєнних Комісарів", як орган політичного керівництва ЧА. Впочатку 1918 р. утворено "Народний Комісаріят" для справ війни та морського флоту, а 3 серпня 1918 р. "Революційну Воєнну Раду СРСР", як найвищий військовий і політичний орган ЧА. Внутрішній устрій ЧА того періоду носить всі характеристичні ознаки революційного часу. Командирів вибирали солдати, всі справи частини вирішували солдатські збори та "Ради Солдатських депутатів". Немав в тому часі великого голосу

у відповіді навіть комісар. Він лише вчора був
- стим пропагандистом ломання дисципліни, старого
порядку, розкладу царської армії. По за тим, дуже
- часто, він не мав знання, потрібного для керуван-
- оми військовою частиною. Завдяки комсомольцям
- ере Берівники більшовицької революції скоро дохо-
- дять до переконання, що переможна війна з "біли-
- ми" військами неможлива без дисципліни і фахо-
- вих командирів. В 1922 р. продовжують обов'яз-
- кову службу для всіх "трудящих" і правили на-
- навчання, а не вибирання командирів.
- ача Організація ЧА на засадах дисципліни, послуху
- і фаховості вимагала багато кваліфікованих людей.
- Виховання і вишкіл відповідних командирських ка-
- дрів стало неучим питанням для його розв'яза-
- ння шляхом організації короткотермінових курсів.
- В 1919 р організовано цілий ряд різнотипних, артиле-
- рійських, кавалерійських, хемічних, танкових курсів,
- що тривали від двох тижнів місяців до двох років.
- В наступних роках організовано військові школи
- і академії, які питання кваліфікованих командир-
- ських кадрів розв'язали повністю.
- донос до центральних фігур ЧА в перші революційні
- роки, як і пізніше, належав політичний комісар.
- Викорення цієї інституції було наслідком недо-
- віря партії до "спеціалістів" старої царської
- армії. Зведенням комісарів було отримати за точ-
- ним здійснюванням командиром політичних дирек-
- тив і військових наказів згори. Комісари, хоча ре-
- критувалися з найкращих членів партії, дуже часто
- не відповідали таким вимогам, що їх ставили до
- них така відповідальна робота. Щоб виправити та-
- кому становищу впродовж 1919-19 рр. організується
- численні політично-військові курси. На них виш-
- колювано членів партії призначених до політич-
- ної роботи в армії. В 1924 р. реформує ЧА, після
- собою випрацьованої системи, Фрунзе. Його замалан-
- ня йшли по лінії одноступової військової системи
- для цілого СРСР, узгадуючи досвід світової вій-
- ни. Випрацювати таку систему було важко. Насе-
- лення СРСР давало щорічно від 8,000-9,000 війсь-
- ково-зділних молодих людей. При дворічній війсь-

новій службі постійна регулярна армія мусіла б
бути два рази більша, якщо б всі призовники ма-
ли бути вшкolenі. Удержання такої постійної
армії вразило державні фінансовими ускладнення-
ми, а скоротити військову службу було неможливо
з огляду на складний характер сучасної бороть-
би і низькі кваліфікації воєнного складу.
Зброя стояв перед завданням утворити з одної
сторони постійну армію, чисельну, можливу до одер-
жання для державних фінансів, а з другої сторони
створити можливість військового вишколу для
всієї військоздатної молоді. Вихід він знайшов
в "кадрово-територіальній системі". Згідно з
цією системою довгий час була в СРСР "кадрова
армія", яка творила постійну армію та "територі-
альна армія". Чисельний стан ЧА визначено в то-
му часі на 562 тисяч чоловік. Це був чисельний
стан постійної "кадрової армії" плюс чисельний
стан постійного хребта "територіальної армії".
З бігом років чисельний стан ЧА був помітно
зменшений вчетверо.

На кадрову армію складалися 2/5 піхоти й ар-
тилерії, 3/5 кавалерії і всі технічні роди зброї:
парашути, танкові, авіація, війська технічного
зв'язку і т.п. Служба в поодиноких родах зброї
тривала: в піхоті, кавалерії, артилерії - 2 роки;
в авіації і береговій обороні - 3 роки; у воен-
но-морському флоті - 4 роки.
"Територіальні" частини складалися з т.зв.
"кадрового і змінного складу". Перший творив
постійний хребет територіальних частин, змінний
склад улягав постійним змінам. Основне завдання
"територіальних" частин було - вишколити ту час-
тинну призовників, які не могли бути показані
до служби в постійній армії.
"Територіальні" частини свої доповнення черпа-
ли з терену, на якому вони містилися і тому, вони
мали переважно національний характер. Цілий
вишкіл тривав 8-11 місяців і був розподілений на
5 років. Змінний склад проходив також військо-
вий вишкіл в часі кількох зборів, які тривали
1-3 місяці. Був введена також воєнна підготов-
ка для допризовників. Її завданням було вихован-

двох років підготувати короткостроковими курсами майбутніх червоноармійців. Побіч утворення одноцілої військової системи Фрунзе впровадив ще єдиначальство (до тепер було двоначалство - командир і комісар, тепер комісара підпорядковано командирові), зміцнено дисципліну. На порядку дня стало питання модерного озброєння ЧА. Його розв'язаво щойно п'ятилітками.

Другим реформатором ЧА був Тугачевський. В липні 1934 р. розв'язується "Революційна Військова Рада СРСР" і ці повноважсті переходять на "Народний Комісаріат Оборони". В той спосіб в руках комісара оборони зосереджено фактично майже всю військову і політичну владу в армії. Впроваджується назву "Генеральний Штаб СРСР" (старшинські ступені та титул маршала). Знову появились з архіву лейтенанти, майори, полковники, маршали. Не впроваджено лише до в тому часі ступеня адмірала. До реформи Тугачевського належать також впровадження "Полевого Уставу Нехоти" ПУ-36. До новіших реформ належить ліквідація територіяльних частин. Їх перемінено в регулярні частини, через до чисельний стан ЧА зріс до двох мільонів чоловік.

1.9.1932 р. впроваджено обов'язок військової служби для всіх громадян СРСР, без різниці раси, національності, віросповідання, освіти, соціального походження і положення. В той спосіб знесено соціальні і політичні обмеження щодо обов'язку військової служби. Підвищено в тому часі час тривання військової служби для підстаршин сухопутної армії і повітряного флоту з двох до трьох років, а в морському флоті і береговій обороні до п'яти років. Ще в 1939 р. утворено "Найвищу Військову Раду", яка в мирний час являється найвищим військовим органом. На чолі ради стоїть Сталін, який в той спосіб став фактичним керівником ЧА в мирний час.

Восені 1940 р. введено ступені генералів, адміралів і підстаршин (сфрейтор, молодший сержант, старший сержант, старшина), обов'язкове поздоров-

лення командиром мищим - вищого ступенем, введено знов єдиноначальство (в 1937 р., у зв'язку з чисткою в ЧА було привернено комісарам рівноправне становище з командирами). Знову ж має місце В часі большевицько-німецької війни (після 1941 р.) утворено гвардійські частини. Назву командир замінено назвою - офіцер. Для офіцерів введено аналогію з військовою системою.

Озброєння ЧА

Особливу вагу присвятила сталінська влада допитанню модерного озброєння ЧА. Головно підкріптом переозброєння ЧА розбудовано п'ятирічні коопляки. Коштом голодування мільйонів працуючих - робітників, селян, інтелігенції; коштом незвичайного господарського напруження і продовж усього періоду існування СРСР до війни, ЧА дістала танки, літаки, артилерію, дістала модерну автоматичну зброю. Призначення на озброєння відбулось на всій галузі державного життя, зв'язаного із безпосередньою розбудовкою армії (промисловість, засоби сполучення і зв'язку, які становлять майже 60% щорічного бюджету СРСР).

Найвище керівництво ЧА сьогодні

Органом, що має диктаторські повноваження у всіх галузях державного життя, являє собою ведучий орган всіх збройних сил СРСР на суші, на морі і у повітрі, - являється "Високий Комітет Оборони". Його утворено в липні 1941 р. і він остає під безпосереднім керівництвом Сталіна при співучасті Молотова, Ворошилова, Меленкова, Беріа. Йому підпорядкований найвищий військовий орган на час миру - "Найвища Воєнна Рада". Далі є Народний Комісаріат Оборони, який відповідає воєнним міністерствам інших держав.

Народним комісаром оборони є сьогодні Сталін. Сталін є ведучим головнокомандувачем ЧА. Як допоміжний орган при Комісаріаті Оборони існує "Воєнна Рада". Виконним органом головнокоманду-

вання ЧА являється "Генеральний Штаб РКА".

Територія льна організації.

СССР був поділений на 19 воєнних округ: Московську, Ленінградську, Західню (Білорусія), Балтійську, Київську, Харківську, Калінінську, Орловську, Одеську, Волжанську, Уральську, Архангельську, Північнокавказьку, Закавказьку, Сибірську, Середньоазійську, Забайкальську, Приморську, Хабаровську.

Роди зброї та їх сила.

В закордонній літературі силу ЧА в мирний час оцінювано: 23 піхотні корпуси з 100 дивізіями, 7 кавалерійських корпусів з 30 кав. дивізіями, 10 самостійних кавалерійських дивізіій, 2 самостійні кавалерійські бригади. Артилерія в ЧА розрізняється два роди - артилерія військових частин та артилерія РГК (резерв Головного Командування). До першої належить вся корпусна, дивізійна, полкова та батальйонна артилерія.

Особливу увагу звернено на моторизацію і механізацію озброєння. Дуже сильно розбудовано панцерну зброю. ЧА мала велику кількість самостійних панцерних частин. Силу червоної авіації закордон оцінював в половині 1938 р. на 6 тисяч літаків першої, та п'ять тисяч літаків другої лінії. Надзвичайний натиск на розбудову Воздушних сил в наступних роках подвоє чи троє напевно особливо збільшилося. На чолі Воздушного Флоту стоїть командувач Воздушного флоту, йому підпорядковані шефи Воздушного флоту поодиноких воєнних округ. На випадок війни передбачувалось утворення самостійних Воздушних армій.

Гольшевики звернули також велику увагу на розбудову морського флоту. Морський флот підпорядкований парадному Комісарові воєнно-морського флоту.

Поділіть це на якійсь вступній частині політичній чи іншій.

Особливістю ЧА, що її не зустрічається в других арміях є її політична організація. Це перед

саме організації ЧА створено "Відділ Організації і Пропаганди", якому віддано справу політвиховання майбутніх ерміїців. Як вже згадувано вище в ЧА підрозділу створено інституцію воєнних комісарів. Вони були не лише політичними контрольними органами, але й мали великі повноваження щодо військового наказодавства. Від травня 1918 р. вони були підпорядковані "Всеросійському Бюро Воєнних Комісарів", яке організовано на місці "Відділу Організації і Пропаганди".

Організована у вересні 1918 р. "Револьюційна Воєнна Рада СРСР" була найвищим військовим і політичним органом в тогу часі. Та незадовго показалося потрібним охопити політичний сектор ермії самостійним партійно-політичним керівництвом. В березні 1919 р. powstaє ПУРКА - "Політичнське Управління Рабоче-Крестанської Крассної Армії", як відділ ЦК КП/б. ПУРКА працює згідно з директивами ЦК КП/б, є найвищим органом партійної організації та пропагандивної і вишкільної роботи в ЧА. Своім апаратом він охоплює всі клітини військової організації аж до найвищих включно.

Політичні органи відіграють в ЧА величезну роль. Вони організують політичний апарат, ім підпорядкованих ерміїських з'єднань і військокових частинах, визначають політичних комісарів і працівників. Вони дають вказівки щодо політичної, пропагандивної і вишкільної роботи, видають власні газети, регулюють працю партійних і комсомольських організацій і контролюють політичний стан частин. Вони діють в період миру і в період війни. В період війни вони не обмежують ся роботою власної ермії, але розтягають її цілу ширину і на противника.

Побіч політичних існують також партійні, чисто вибрані, органи. Вони творять т. зв. вищий партійний апарат і охоплюють, звичайно, військові відділи від сотні, батерії до полку. Їх основне завдання - вдержувати постійний зв'язок з червоно-ерміїською масою і впливати на неї, згідно з одержаними інструкціями.

7

Так у реформах Фрунзе, як і в реформах Тугановського, слідне намагання зліквідувати диктаторство армії. Формальне це вдалося. Повноваження комісарів обмежено, їх підпорядковано командиром частин, хоча фактично вплив комісарів і далі був дуже сильний. Слід згадати, що до згаданих реформ найбільшим недовірим ставився сам Сталін і його кліка. У зв'язку з замахом на Кірова в 1934 р. та цілою низкою процесів проти внутрішньо-партійних ворогів Сталіна, до яких зачислено багато комуністів на найвищих постах армії, 15.6.1937 р. проваджується в ЧА знова інституція воєнних комісарів з такими повноваженнями, як це було на початку революції. Недовіря до командирського складу було в той час так велике, що допускався навіть невиконання червоноармійцем наказу свого командира, якщо він вважав його "зрадницьким". За період від 1937 р. до сучасної війни партія дуже сильно зганува- сто армію. На ХІІІ партійному з'їзді в березні 1939 р. повідомив Ворошилов, що число воєнних комісарів зросло з 15 тисяч до 35 тисяч і що вони "залізною" рукою очистили армію від зрадників.

12.8.1940 р. Президія Верховної Ради СРСР видає указ, яким зносить інституція воєнних комісарів, а їх функції передає "заступникові командира по політичній частині". Ціль указу - повернути армії знову єдиноначальство. Незадовго після цього писалося в совітській пресі про це, що ЦУРКА переіменовано в "Главное Управление Политической Пропаганды РККА".

Після вибуху сім'яцько-большевицької війни, по перших великих невдачах, вводиться знову інституція воєнних комісарів із всіма їх первісними повноваженнями. Реформи в 1943 р., що про них була мова вище (пагони, титул офіцера, гвардійські частини, внутрішній курс на російськийшовінізм, резигнація для закордону з всевітньої революції), знову вносить воєнних комісарів і впроваджує "заступників командира по політичній частині".

Ідеал червоноармійця, що до нього прилучало большевицьке політвиховання, тісно зв'язаний із

завданням, ставленим ЧА взагалі. На перший план у сповнюванні цих завдань, більшовицька пропаганда висувала активну оборону "соціалістичної батьківщини", "єдиної в світі держави робітників і селян". Постійно говорилося про загрозу нападу на СРСР із сторони капіталістичного оточення і в тому випадку обіцявано "бити ворога на його території". Йшло, отже, про виховання нового "радянського патріотизму".

В пері з тим при всяких нагодах наголошувалося, маскуючи свої дійсні імперіалістичні плани, завдання червоноармійців в справі виведення на працьовитих всього світу, завдання ЧА, "першої пролетарської армії в світі". Про ці завдання, наприклад, так підступно говорив бригадний комісар Осипов в "Красная Звезда" від 27.3.40 р.: "ЧА виростає і скріпилася в пороховому димі громадянської війни". "В протидеяльність всім арміям світу, вона являється армією всесвітньої пролетарської революції, вона боронить батьківщину трудящих всього світу; ЧА боролася і бореться за справу Маркса-Енгельса-Леніна-Сталіна...".

Вже в часі військової підготовки призovníків зверталось увагу також на політичну підготовку. У план завдань призначувало відповідну скількість годин (звичайно 6 тижнево) на т.зв. політичні заняття, проводжені після згори вложеної програми. Велику вагу також звернено на те, щоб на червоноармійця, навіть поза його щоденними завданнями, обов'язками, відповідно політично впливати. Таке завдання мали "ленінські кутки", організовані по всіх частинах до сотні включно. Там були газети, книжки, радіо і т.п. Крім того були сотенні та полкові бібліотеки, полкові клуби.

Всю політично-виховну роботу, весь політичний апарат, озорова в тійно випрацьовані програм-методи й інструкції, щоб постійно підганяти згори до більшої інтензивності, широкопримінюваної самокритики.

Найсвятішим обов'язком воєнних комісарів, політичних органів і партійних організацій ЧА всі недотагнення пропагандивно-агітаторської

роботи негайно усунути, щоб вказівки про збавлення армії якомога швидше перейти в життя. В такий спосіб брехлива большевицька пропаганда й агітація виховували червоноармійську масу. Нпр., "Пропагандист і агітатор ВККА" з 1928 р.ч. 9, сторона 213, писав: "В пропагандивній і агітаторській роботі існують дотепер великі недотягнення. Комісари, політичні відділи і партійні організації все ще недостатньо слабо керують цією важливою галуззю партійної роботи..."

Сталінські чистки в ЧА.

У зв'язку з замахом на Кірова переведено в ЧА основну чистку. Щоденно арештовано тисячі командирів на різних, навіть керівних, постах. Йшлося Сталінові про це, щоби знищити в армії весь елемент, який міг би стати в опозиції до його політики. В липні 1937 р. переведено процеси, в результаті яких, зліквідовано: маршала Тугачевського, шефа ВККА ПУРКА - Гамарніка, шефа морського флоту - Орлова, маршала Єгорова, заступника шефа морського флоту Дюдрія, генералів Фельдмана, Якіра, Оборовіча, Пріманова, Тучку, Сівкова.

В 1938 р. в невиномий спосіб зник з поверхні життя ославлений передтим в большевицькій пропаганді маршал Білікер зі своїм шефом штабу - Васенцевічем. Це був початок чистки далекосхідної армії. Арештовано генералів: Левандовського, Соргсена, шефа ВККА далекосхідної армії - Карачева і шефа морського флоту Шу у Владивостоці - Маслова.

Ця чистка, однаково ж, не слід уважати за боротьбу Стадіна в ЧА. Це було лише продовження внутрішньо-партійної боротьби - боротьби Сталіна з лівою і правою опозицією і запевнення собі необмежених впливів в партії.

II. Відзеркалення імперіалістичної політики

Причиню цієї уваги, до її присвячувано розбу-

дові ЧА - імперіалістична політика сталінської
політики. В імперіалістичних планах цієї кліки ЧА
виглядає відіграти рідкошу роль. Вони і в, хоча в
більшості своїй маси не свідомі, головною опорою
сталінського імперіалізму. Це і тому, що
Сталін і кліка старанно маскуєть перед черво-
ноармійською масою, якої перед своїми масами в за-
галі, про свої плани. Вони брешуть про обов'язок
"допомоги" ЧА революційному пролетарству інших
країн, про konieczність знищення капіталістичного
світу, про те, що ЧА "являється армією всесвітньої
пролетарської революції". Високонарні ідеї і до-
зунги мають виправдати сьогоднішній похід на за-
хід. Недавно вони мали виправдати всі величезні
зброєння, що невимовним тягарем падали на плечі
працюючим, в 1918-22 рр. вони мали виправдати
війну і загарбання України, Грузії, Туркестану.
А тимчасом про що говорять історичні факти, як
в дійсності, після війни і загарбання, не
Не для загарбання, не для поневолення, як бреш-
ливо говорять більшовиди, аже лише на до зв. "до-
помогу українському пролетарству" прийшла в Укра-
їну в 1918 р. ЧА, "допомогаючи здушити україн-
ським працюючим масам класового ворога, допомо-
гла зробити порядок внутрі". І не вернулася по
досконалії "допомоги" люди звідки прийшла, але
залишилася, щоб "запевнити працюючим масам Укра-
їни дальшу допомогу Сталіна". А в результаті
цієї 30-літньої "допомоги" такі в політичному
відношенні Україна, позбавлена цілковито самост-
їльності (гляди конституція ССРР і УСРР); в еко-
номічному - нечувана експлуатація України в кож-
ній галузі - сільського господарства, промисло-
вості, торгівлі, транспорту, фінансів, людської
праці; в культурному - русифікація усього життя,
у всіх ділянках. Можна сказати коротко: резуль-
татом сталінської "допомоги" Україні, що він її
дав напочатку у формі збройної допомоги ЧА -
цілковито колоніальне становище України. Про
це переконаний сьогодні вже кожен розумний
України, кожен громадянин ССРР.

Цей класичний приклад сталінської політики

у відношенні до других народів є дійсний, в кожному окремому конкретному випадку і сьогодні. За високими брехливими гаслами "визволення", "допомоги" криється виразний імперіалістичний зміст. Змінилось саме настання до тих гасел червоноармійської маси. Стан, який тепер існує в ЧА серед мільйонів фронтників під Будапештом, Варшавою, в Східній Пруссії, стан з одної сторони терору "заградітельних страдей", а з другої масового диктаторства та явного висловлювання невдоволення війною, - дозволяє висунути твердження, що ~~визволення~~ ~~визволення~~ червоноармійська маса цей ганебний імперіалістичний зміст сталінської політики починає розуміти.

ЧА, як згадано на початку, являється найвиразнішим відокремленням усіх змін, які заходять у внутрішньому житті СРСР, усіх його розвиткових тенденцій. Ще раз коротко зберемо разом, з чого вийшла більшовицька куліка при організації ЧА на початку і до чого вона дійшла вже сьогодні.

ЧА в самих початках, згідно більшовицьких програмних заповідей, була організована на принципі добровільності - могли в ній служити лише робітники та сільські пролетарі, була організована, отже, під гаслом оборони завойовань пролетарської революції - на чисто класовому принципі. У внутрішньому устрої тодішньої ЧА обов'язувала демократія. Рішальний голос в усіх справах належав солдатським рядкомандири були спільно вибрані. Зовнішньою маніфестацією внутрішньої військової демократії, повалення буржуазно-капіталістичного ладу та "соціалістичної рівності" - було звільнення пагонів, звільнення від обов'язку здоровити старшин, звесення титулу офіцер, ліквідація всіх царських і бардійських полків, ці всі зміни були лише звичайною фантазією повсталою народу, це була його частинна програма діяння загально-соціалістичної програми боротьби. Це значило боротьбу з наганами, титулами офіцер, обов'язковим здоровленням старшин. Це боротьба з феодально-буржуазним ладом нестерпної армії, бо, і пагони, і титул офіцер, і обов'язок

здоровити - це було зазначенням внутрішнього класового, буржуазного змісту офіцерського складу, це був символ цілого суспільного устрою держави, що на ньому будувався царський імперіалізм, устрій, в якому мільйони народні маси працюючих були гноблені горсткою капіталістів і про приналежність до класу капіталістів, - до класу буржуазного складу царської армії. Боротьба з пагонами - це була саме боротьба за знищення класових різниць армії, за знищення класового гноблення, за соціальну рівність. Принципи добровільності в армії, внутрішня демократія були загальним виразом думок, пануючих тоді серед капіталістів.

Що є в ЧА сьогодні?

З демократії, добровільності немає й сліду. Скасовано виборність, відібрано червоноармійцеві право забирання голосу в рішеннях, які можуть стосуватися його самого, від бійця вимагається лише послуху і виконання. Найбільше цікаве, однак, в ЧА знову офіцери, знову пагоони, знову та велика провасть, яка є між червоним офіцером, а червоним бійцем у життєвому рівні (висока платня офіцера, вибагливе харчування і рівночасно нужденні умови життя червоноармійця). Лише порівняти відносини між армії царської імперіалістичної Росії зі сьогоднішніми відносинами в ЧА, то різниць між ними великих немає. В ЧА є знову ж такі самі відносини, які були в царській армії класового капіталістичного суспільства й так само, як відносини в царській армії, були відзеркаленням суспільної нерівності, властивій тодішньому капіталістичному суспільству царської Росії, - так сьогоднішні відносини в ЧА є відзеркаленням поділу суспільства СРСР на два класи: клас працюючих і клас експлуатуючих, та клас управлітєваних режимом - клас експлуататорів. Клас експлуататорів - це партійна, військово-офіцерська адміністративна верхівка, це всі ті, що мають по кілька, а навіть по кілька десятків гаслє карбованців місячної платні (і це зовсім не за важку працю, а за те, що вони

довірочні), користають зі всіх культурних розваг і не відчують важких тягарів війни. Клас експлуатованих - всі ті, що, не зважаючи на важку працю, є обідрані, голодні, в примітивних життєвих умовах, під постійним кквд-івським терором.

З м і с т

<u>I. Розвиток Червоної Армії і її організація</u>	1	ст.
Історичний розвиток.	1	"
Озброєння ЧА	6	"
Найвище керівництво ЧА сьогодні.	6	"
Територіальна організація.	7	"
Роди зброї та їх сила.	7	"
Політична контроля і політичне виховання ЧА	7	"
Сталінські чистки в ЧА	11	"
<u>II. Відзеркалення імперіалістичної політики сталінського режиму в ЧА</u>	11	"
Що є в ЧА сьогодні	14	"

81

ЗАСВІДЧУВАЛЬНИЙ НАПИС СПРАВИ № _____

У справі (розділі опису, закінченому описі) підшито і пронумеровано _____ 11 _____

_____ доказуєть _____ аркушів;

у тому числі літерні номери _____;

пропущені номери _____

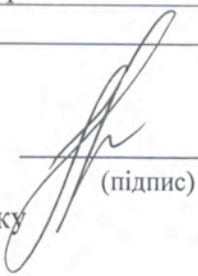
+ аркушів внутрішнього опису _____

Особливості фізичного стану та формування справи	Номери аркушів
1	2

Спеціаліст

Посада

21 червня 2018 року



(підпис)

І. Тардана

(ініціали (ініціал імені), прізвище)